

βωλίζω Ἡπ. (Χιμάρ.) Μῆλ. σβωλίζου Θράκ. (Μάδουτ.) Προπ. σβουλίζου Β.Τήν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βῶλος.

1) Θραύω τοὺς βῶλους τῶν χωμάτων τοῦ ἀγροῦ Ἡπ. (Χιμάρ.) Θράκ. (Μαδουτ.) Προπ. Β.Τήν.: Σβουλίζου τοῦ χουράφ' Μάδουτ. Β.Τήν. Συνών. βωλοκοπῶ, βωλοσέρνω 1, βωλοσυρίζω, βωλοτσακίζω, σβαρνίζω β) Ἰσοπεδώνω τὸ χωμάτινον δάπεδον τῆς οἰκίας Μῆλ. 2) Ἀροτριῶ, ὀργάνω τὸν ἀγρὸν διὰ δευτέραν φοράν Ἡπ. (Χιμάρ.) Θράκ. (Μάδουτ.)

βώλισμα τό, Μῆλ.

Ἐκ τοῦ ρ. βωλίζω.

Ἰσοπέδωσις τοῦ χωματίνου δαπέδου τῆς οἰκίας.

βωλίτης ὁ, Θράκ. (Σιρέντζ. Στράντζ.) Κύθν. Νάξ. (Ἐγκαρ.) Σίκιν. Χίος—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. βωλίτ'ς Μύκ. βουλίτ'ς Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) βώλιτας Σέρφ. Σίφν.

Τὸ μεταγν. οὐσ. βωλίτης.

1) Εἶδος μύκητος ἐδωδίμου (boletus) τῆς τάξεως τῶν μυκήτων (fungi), βολέτος ὁ ἐδωδίμος (boletus edulus) Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Θράκ. (Σιρέντζ. Στράντζ.) Κύθν. Σέρφ. Σίκιν. Σίφν. Χίος—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. 2) Ὁ ἀνθοφόρος καυλὸς τοῦ κρομμύου, ὁ περιέχων τὸν σπόρον Νάξ. (Ἐγκαρ.)

[* *]

βωλογυρίζω Λεξ. Πρω.Δημητρ. βωλοῦρίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βῶλος καὶ τοῦ ρ. γυρίζω.

Ἀνασκάπτων βαθέως ἀντιστρέφω καὶ διαλύω τοὺς ὄγκους τοῦ χώματος κατὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους ἐνθ' ἄν.: *Μιὰ βρασιὰ ποτιστικὸ δμάκηκα καὶ βωλοῦρισα σήμερα.* Ἀπύρανθ.

βωλογύρισμα τό, Λεξ. Πρω.Δημητρ. βωλοῦρισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βωλογυρίζω.

Ἡ ἀναστροφή ὄγκων χώματος κατὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ.

βωλοδαρμὸς ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βουλونδαρμὸς Εὐβ. (Ἀκρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βωλοδέρνω.

Βωλοδάριμο, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: *Ἦ' τοῦ βουλونδαρμὸ οὔλ' νύχτα οὔτι προσκέφαλον οὔτι σκέπασμα δὲ μέν' ἔς τ' θέσι τ' Ἀκρ.*

βωλοδαρσίδι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βωλοδάριμο καὶ τῆς καταλ. -ίδι.

Φθορὰ ἔνεκα μετακινήσεως: *Ἦφαι κι ὁ μπουφὲς βωλοδαρσίδι ὥσπου νὰ ῥθ' ἀ τὴ χώρα (ἀ=ἀπό).*

βωλοδάριμο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—ΣΜυριβήλ. Ζωή ἐν τάφ. 290—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βωλοδέρνω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν ἰδ. Γ'Χατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7(1910/11) 12 κέξ

Κακουχία, τάλαιπωρία, δεινοπάθησις ἐνθ' ἄν.: *Τοῦ βωλοδαρσιμάτου τοῦ χτεσινού εἶναι κ' εἶς' ἀκόμα κουρασμένος Ἀπύρανθ. Δὲν εἶναι δὰ γὰ νὰ βαστάξῃ πολὺ αὐτὸ τὸ βωλοδάριμο ΣΜυριβήλ. ἐνθ' ἄν. Τὸ βωλοδάριμό τους ἄρχισε ἀπὸταν ἀπόμεναν ὀρφανὰ Λεξ. Δημητρ. Συνών. βωλοδαρμός.*

βωλοδέρνω πολλαχ. βωλοδέρνον Εὐβ. (Κουρ.) Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) βουλونδέρνον βόρ. ἰδιώμ. γωλοδέρνω Χίος (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βῶλος καὶ τοῦ ρ. δέρνω.

Βασανίζω, τάλαιπωρῶ ἐνθ' ἄν.: *Τὸν βουλونδέρν' ἡ φτώχεια.* Εὐβ. Ἀκρ. Καὶ ἀμετβ. ἐνεργ. καὶ μέσ. βασανίζομαι, τάλαιπωροῦμαι ἐνθ' ἄν.: *Βωλοδέρνω ὅλη τὴν ἡμέρα γὰ νὰ 'κονομήσω τὸ ψωμί πολλαχ'.* Ἐβωλόδερνα μ' αὐτὸ τὸ παιδί Χίος *Ὀλημερὶς βωλοδέρνομαι καὶ τίποτα δὲν κάνω* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Ὀληνυχτὶς τῇ νύχτας βωλοδέρνει ὁ νοῦς μέσ' ἔς τὴ γεφαλὴ μου αὐτόθι.*

βωλοκόβω ἀμάρτ. σβωλοκόβω Πελοπ. (Γέρμ. Λακων. Μάν.) ἀσβωλοκόβω Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βῶλος καὶ τοῦ ρ. κόβω.

Θραύων διαλύω τοὺς βῶλους τῆς γῆς μετὰ τὴν ἄροσιν τοῦ ἀγροῦ. Συνών. βωλοκοπανίζω.

βωλοκοπανίζω ἀμάρτ. σβωλοκοπανίζω Πελοπ. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βῶλος καὶ τοῦ ρ. κοπανίζω.

Βωλοκόβω, ὁ ἰδ.

βωλοκοπάνισμα τό, ἀμάρτ. σβωλοκοπάνισμα Πελοπ. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βωλοκοπανίζω.

Βωλοκόπημα, ὁ ἰδ.

βωλοκόπημα τό, πολλαχ. βουλونκόπ'μα ἑνιαχ. βόρ. ἰδιώμ. βωλοκόπισμα Ἡπ. (Χουλιαρ.) Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. βωλοκοπῶ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Ὁ τύπ. βωλοκόπισμα κατὰ παρετυμ. πρὸς τὰ ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρημ. παραγόμενα. Πβ. ἀσβωλοκόπιστος, δι' ὁ ἰδ. ἀβωλοκόπητος.

Ἡ θραύσις τῶν βῶλων χώματος εἰς τὸν ἀροτριωθέντα ἀγρὸν ἐνθ' ἄν.: *Ὅταν ἡ γῆς εἶναι σφιχτή... τὸ χωράφι γίνεται ὅλο βῶλους, τότε μὲ ἐργαλεῖα κάνουμε τὸ βωλοκόπημα. Τὰ ἐργαλεῖα αὐτὰ χτυπώντας τοὺς σβῶλους τοὺς σκορπίζουνε, τοὺς θρυβουλιάζουνε μὲ τὴ μηχανικὴ τους ἐνέργεια Ν'Αναγνωστοπ. Τὰ ὄσπρια 32. Συνών. σβάρισμα.*

βωλοκόπι τό, Κάρπ. Χίος—ΓΒλαχογιάνν. ἐν Νουμᾷ 53,2—Λεξ. Πόππλετ. Περιδ. Βυζ. Μπριγκ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ. 295 Πρω.Δημητρ. βουλونκόπ' Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βωλοκόπος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Σιδηροῦν γεωργικὸν ἐργαλεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου συντρίβουν τοὺς βῶλους τοῦ χώματος μετὰ τὴν ἄροσιν τοῦ ἀγροῦ ἐνθ' ἄν.: *Ἐξεψε γοργὰ τὸ βωλοκόπι καὶ πάτησε καλὰ τὸ χῶμα ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. Συνών. βωλοκόπος 2, βωλοκόφτης, βωλόσυρος 1, βωλοτρίφτης, σβάρινα.*

βωλοκόπος ὁ, Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Πάρ. Σίφν.—Λεξ. Περιδ. Ἐλευθερουδ. Πρω.Δημητρ. βουλونκόπος Θράκ. (Αἶν.) σβωλοκόπος Πελοπ. (Λακων.) σβουλκόπος Εὐβ. (Αὐλωνάρι.) βουλونκόπα ἡ Σάμ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βωλοκόπος.

1) Ὁ ἐργάτης ὁ παρακολουθῶν τὸν ἀροτριῶντα γεωργὸν καὶ συντρίβων τοὺς βῶλους τοῦ χώματος εἰς τὸν καλλιεργούμενον ἀγρὸν Εὐβ. (Αὐλωνάρι.) Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Πάρ. Πελοπ. (Λακων.) Σάμ.—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχαία 2) Βωλοκόπι, ὁ ἰδ., Θράκ. (Αἶν.) Κρήτ. Σίφν.—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Περιδ. Πρω.Δημητρ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχαία.

βωλοκοπῶ Κάρπ. Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Πάρ. Πέλοπ. (Καλάμ.) Πόντ. (Ὁφ.) Σίφν. Χίος—Λεξ. Περιδ.

